

Stosuje się jednak także rozróżnienie na multiuzdolnienia (wszechstronne uzdolnienia) oraz monouzdolnienia charakteryzujące się wybitnymi predyspozycjami w jednej konkretnej dziedzinie, „ukierunkowane jednorodnie, wysoce specjalistycznie” (Chęłpa 2005, 28). Uzdolnienia w zakresie aktywności ekonomicznej pasują do tej drugiej kategorii (choć multiuzdolnienia charakteryzujące typ osobowości zwany potocznie „człowiekiem renesansu”, mogą też obejmować – obok innych – talenty ekonomiczne).

Zdolności i uzdolnienia przedsiębiorczo-innowacyjne są wymieniane w literaturze pedagogicznej wśród innych charakteryzujących utalentowanych uczniów (Uszyńska-Jarmoc, Kunat, Mantur 2015; 25, 40–41). Nie ma jednak zbyt wiele opracowań na temat roli uzdolnień w ekonomii.

Uzdolnione i utalentowane osoby odgrywają wielką rolę dla ekonomicznej pomyślności we wszystkich krajach na całym świecie. Jednak tematyka uzdolnień i ekonomii jest terra incognita z badawczego punktu widzenia. Mimo jego ewidentnej istotności i nadzwyczajnego potencjału w rozwiązywaniu wielu społecznych i globalnych problemów, jest niemal niezbadanym terytorium. [...] Zdolności a ekonomia to zatem nowy, nierozpoznany obszar badań i obiecujący kierunek naukowy (Shavinina 2009a; 942, 926).

Autorka tych słów jest pionierką i propagatorką takich badań stanowiących jej zdaniem wstęp do ekonomii opartej na talentach (*talent-based economy*), którą można uznać także za nowy kierunek w nauce.

Punktem wyjścia w jej badaniach były analizy fenomenu Doliny Krzemowej, którego nie da się – zdaniem autorki – wyjaśnić bez odwołania do kategorii talentów czy zdolności, jest to bowiem obszar ich szczególnej koncentracji. Sukcesy ekonomiczne są wynikiem implementacji pomysłów na nowe rozwiązania, a te rodzą się w ludzkich głowach. Niektórych – można dodać, predestynowanych do ich generowania, czyli utalentowanych, uzdolnionych. Chcąc zrozumieć fenomen Doliny Krzemowej, trzeba na nią spojrzeć jak na „region doborowo obsadzony przez uzdolnionych i utalentowanych aktorów przedsiębiorczej aktywności” (tamże, 939). To oni stoją za sukcesem naukowo-technologicznym, ale